

Наукова бібліотека
СумДПУ імені А. С. Макаренка

*Рідна земле моя.
Із твого джерела я нап'юся краси
і земного тепла*

краєзнавчий поетичний альманах

Суми 2023

*«Не книга це – розгорнута душа.
Тут я дружина, і дочка, і мати...
Бо зрілість – це така життя межа,
коли чимало можеш розказати».*

Людмила Грицай

*«Нехай моя поезія надихає вас,
любі друзі любов'ю до рідного краю,
до його чарівної природи,
до красивих людських почуттів».*

Олена Фалько

*«Я дуже люблю спілкуватися
з людьми і заряджати
їх оптимізмом».*

Оксана Мороз

*– В цьому дивному світі,
Що є поезія?
– Це сонця графіті
На сльозі, як на плесі.*

Анатолій Гризун

*«Поезія, як музика душі –
на струнах серця грає.
Відкрила всі нові шляхи
і по віках блукає»!*

Юля Китенко

Сумщина. Велика спадщина. Поезія [Текст] / [укладачі та автори тексту: Ю. П'ятченко, О. Вертіль]. – Суми : Університетська книга, 2019. – 383 с. : іл.

СПАДЩИНА

МАНЖАРА Іван
МАЛАНДИЙ Олександр
ОСАДЧИЙ Михайло
СЕМЕНЮТА Анатолій
ЦАРИК Юрій
РЕП'ЯХ Станіслав
БОЙКО Владислав
ТАРАН Анатолій
НИЗОВИЙ Іван
КУЛИНЯК Данило
ПЕДЯШ Олександр
ПОЛОЖІЙ Віктор

СУЧАСНІСТЬ

АКІМЕНКО Алла
БАГАТА Ніна
ВАСИЛЬЧЕНКО Євген
ГРИЦЕНКО Микола
ДОВЖИК (ДОЛЖИКОВ) Василь
КУЛИК Віктор
НАЗАРЕНКО Юрій
ПАЗИНИЧ Василь
ПЕТРЕНКО Надія
ПОЛЯКОВ Андрій
ЧУБУР Василь
ШЕВЧЕНКО Михайло

Бєляєва О. О. На межі розкраяних епох [Текст] : поезії / О. О. Бєляєва. – Суми : ВВП «Мрія», 2010. – 70 с.

*Я, мов те дерево, – струнке, самотнє, дике,
Вростаю коренем у землю свою рідну.
Із неба Бог з'являється багатоликий,
Одне з облич його захмарилося грізно.*

*Я всотую дощі у листя і коріння,
А грім гримить, очищуючи простір,
А світ гримить і люди Батька просять,
Щоб зародилося живе зерно спасіння.*

Білоцерківець, Наталка. Ми помрем не в Парижі. «Українська Поетична Антологія» [Текст] / Н. Білоцерківець – Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2015. – 240 с.

*І жовтий клен, і камінь у іржі,
І піт іржі, і зсохла кров зелена –
Це все така ж сучасність невтоленна,
Як пружні стиски нашої душі.
Люби цей камінь – літ йому мільйон.
Люби цей клен у віддалі двокрокі.
Люби цей дощ – він круглий, наче спокій.
Люби цей вірш – його писав Гійом.
Ти відчуваєш цілісність життя?
Єдині в ньому слово, і природа,
І дощ... І сліз смертельна прохолода.
...Все лиш відбитки від серцебиття.*

Бриченко, О. Батуринський хрест. Україна в огні [Текст] : роздуми про долю України : збірка віршів / О. Бриченко. – Суми : [ФОП Ткачов О. О.], 2015. – 191 с. : іл.

МОВА РІДНА

*Мова рідна, мова співуча,
В ній наших пращурів віра свята,
Мудрість народу повік невмируща,
І у свободі надія в життя.*

*Доки є мова, бути народу,
Кров'ю героїв полита земля,
Нива квітуча, земле родюча
Це Україна, твоя і моя.*

*Будемо гідні, рідної мови,
Словом і ділом, навіть в думках
Народ – спадкоємець Шевченкова слова,
Кайдани не скинеш, спіткатиме крах!*

Вертіль, О. В. Геометрія вогню [Текст] : поезії / О. В. Вертіль. – Суми : ВВП «Мрія-1», 2018.

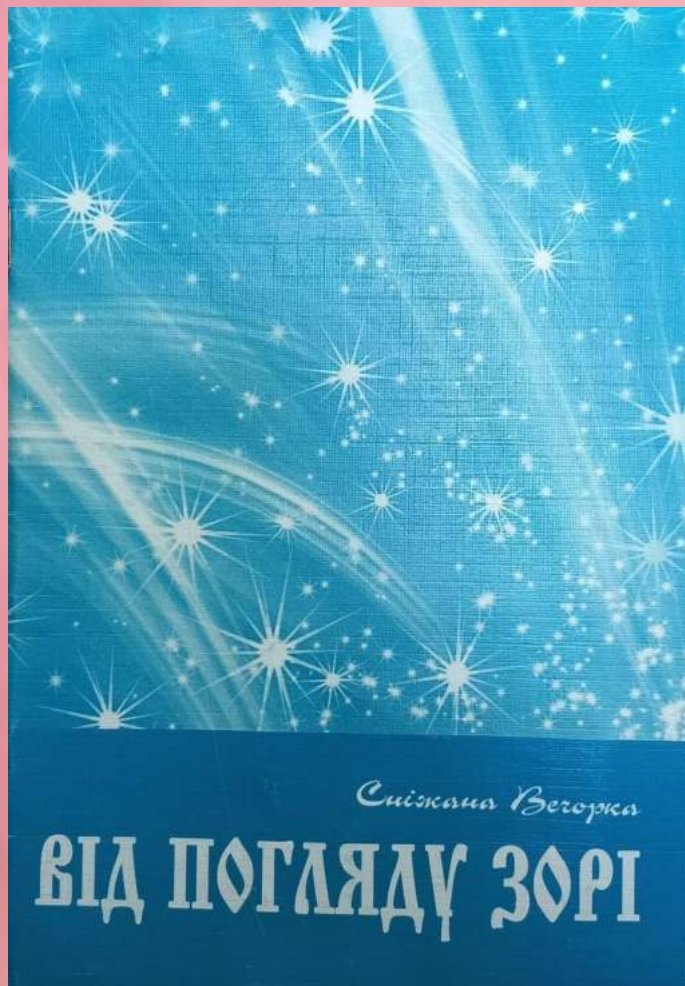

*Одній землі судилося одне,
А другій доля вилузала друге, –
Переорала поле мандрівне
Навколосвітнім колесом і плугом.
Ішла водою, гравієм, піском,
В гудрон вливала траси, хмарочоси.
Латки переміряла полином,
А ще – садила вишні, абрикоси.
Кришились хмари, наче крейдяні,
Вгинались трави, глинища тужаві.
Один за другим змінювалися дні,
Глибинне світло сповнювало правік.
Старішав світ – молодшала рілля,
Як на порі ставало великодній.
Земля і зерна. Зерна і земля.
А ще коріння. Вічне.
Бо – Господнє.*

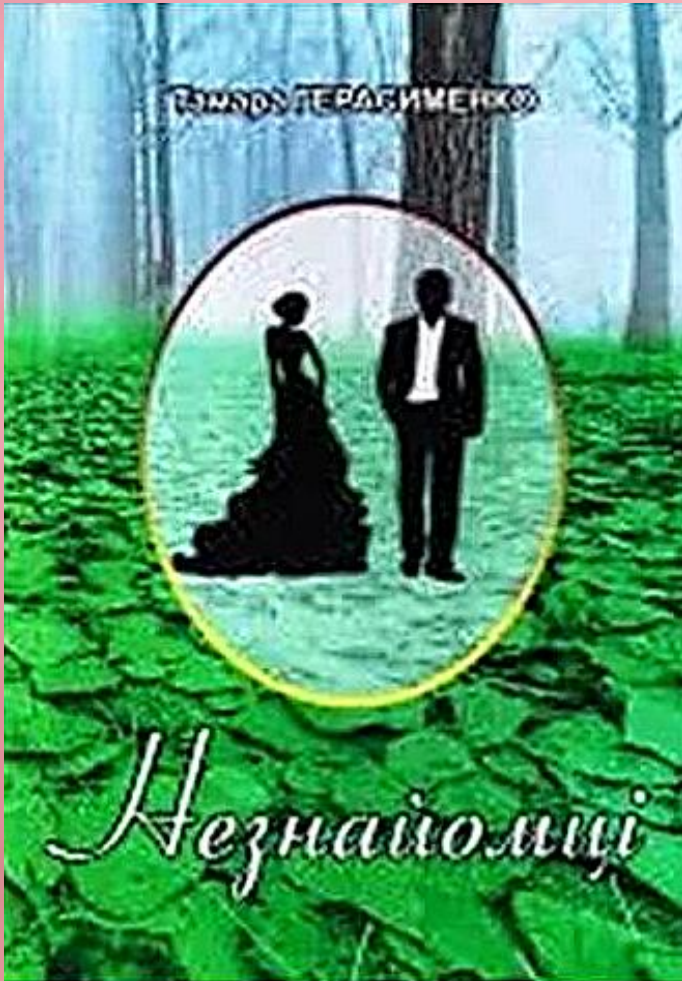
Вечорка, С. М. Від погляду зорі [Текст] / С. М. Вечорка. – Суми : МакДен, 2015. – 40 с. : іл.

*Розпрозорюється ранок понад Пслом,
Сонце сіє золото на Суми.
Веселково-зоряним крилом
Будить ранок смарагдові думи
Вічно юних голубих ялин,
Що ведуть з театру до альтанки,
І шепочуть: «Ні, ти не один
Любиш місто це і терпко, й п'яно!..»
Дві вербиченьки під Харківським мостом
Змалечку укупочці зростали,
І берізки бігали гуртом –
З вітром і з дубами жартували.
Чепурить казкову одержину
Кіт, вклоняється і брилика здійма, –
Просить всіх у «Казку» на гостину
Та й собі жартує з усіма.
І покличе «Чешка» до води –
Радий кожен сотню літ прожити
Тільки в Сумах, де б по світу не блудив!..*

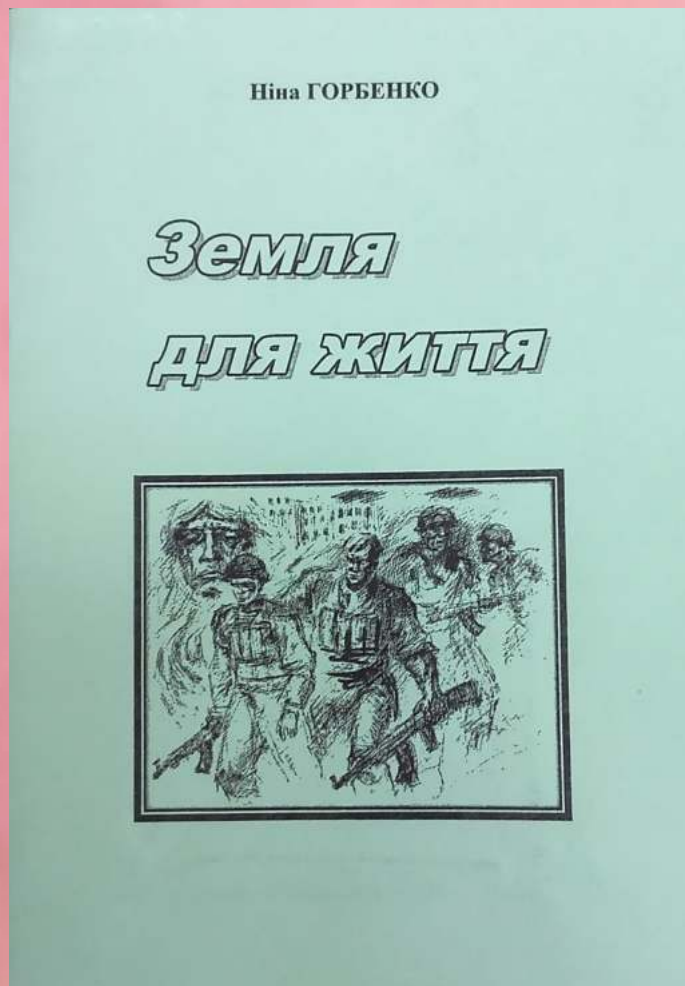

Герасименко, Т. М. Незнайомці [Текст] : [вірші] / Т. М. Герасименко. – Суми : Мрія, 2018. – 92 с.

*Можже, й до тебе долине луна –
Пісня зухвала між хвиль пролуна...
Певної миті...
Так, я дикунка, простачка, о жах!
Я не живу на твоїх островах!
Ріжучи сіті...
З кожного з місць, що відводив мені,
Я вибиралась по голій стіні...
Прагнучи волі...
Що мені зробити така вже, як є...
Що тобі жити тепер не дає?!
Там – на роздоллі...
Я вже тамую захоплений крик:
Навколо мене росте материк!
З вежами долі...*

Горбенко, Н. В. Земля для життя [Текст] : вірші, оповідання / Н. В. Горбенко. – Суми : ВВП «Мрія-1», 2016. – 43 с.

НІ!

*Крила йому ламали.
З коренем виривали,
Нищили, катували,
У каземати пхали,
Але в нерівній борні
Вижило наше «Ні!»*

*В відчаї б'ють гармати,
Тільки не подолати
Ані «братам» пихатим
Ні хололям пикатим
В підлій брудній війні
Горде і світле «Ні!»*

Гризун, А. П. Джинсове небо [Текст] : лірика / А. П. Гризун. – Суми : ВВП «Мрія-1», 2016. – 171 с.

БЕРЕЗІЛЬНЕ

*Пролісок-благат підкрутить вуса,
Привітавши молоду весну.
Березолем пронесуться гуси
І накреслять в небі борозну.*

*Легкорвійно здійметься над нею
Неповторна сонячна кружінь,
І в чорнозем потечуть пашиною
Водоспадики її промінь.*

Грицай, Л. І. Життя безмежні береги [Текст] : вірші / Л. І. Грицай. – Миргород : [ТОВ Видавництво «Миргород»], 2018. – 271 с.

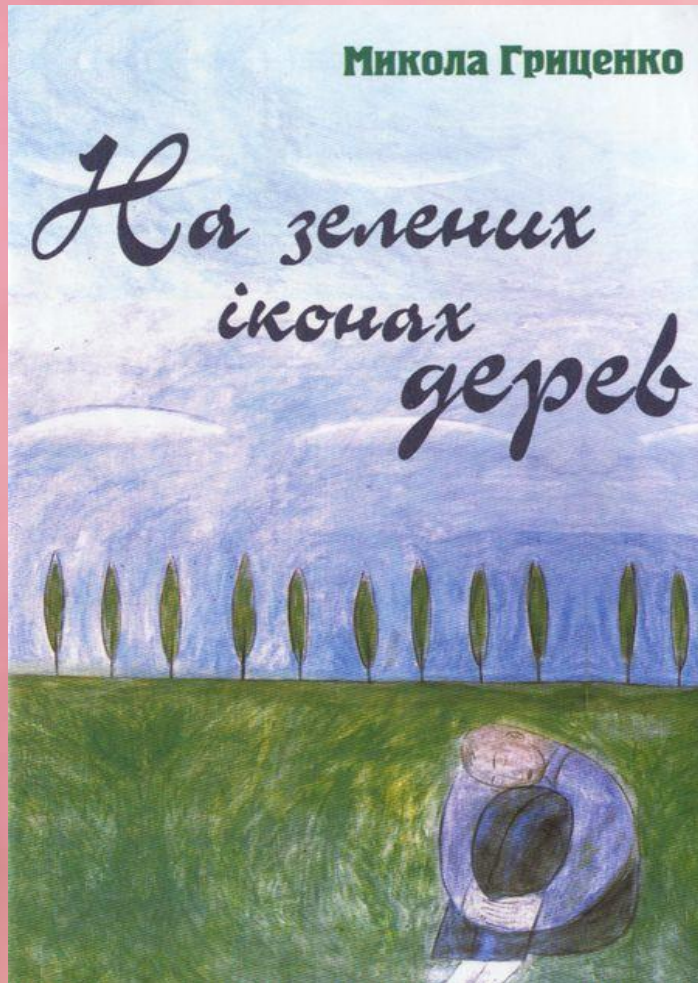
ЯКБИ НЕ ТИ

*– Якби не ти, коханий, рідний,
я б не знайшла себе саму,
у цій печалі безпросвітній
упала б каменем у тьму.
Не розгорнула б серця крила,
не піднялася б в небеса
і до кінця б не зрозуміла,
яка під сонцем є краса.
Я б не почула, любий, милий,
як розмовляє течія,
не знала б, що ти лебідь білий,
а я лебідонька твоя.
Якби не ти...*

Гриценко, Микола. На зелених іконах дерев [Текст] : вірші / М. Гриценко. – Чернівці : Букрек, 2014. – 120 с.

ОРІЄНТИР

*З усіх світів
Найближчий мені світ,
В якому вікно українське
Моє світиться...
Від нього хрестиком
Вирізняється слід,
Той слід побачить можна
Навіть з Місяця!
...Вечірні хмари
Котяться, мов – дим,
Пухнасті, засинають
Під хатами...
І куш калини –
Як орієнтир
Між нашим
І не нашими світами.*

Єлишевич, Г. Л. Гумористичний літопис: вибране [Текст] / Г. Л. Єлишевич. – Суми : ВВІ «Мрія-1», 2016. – 217 с. : іл.

НА ВСІ ГОЛОСИ

*Це правду мовлять, що зальотник Шпак
Красунь пернатих чарувать мастак.
Одну зустріне – Жайвором залетється,
Уже, дивись, сердешна, й умліва...
Вподоба іншу – Солов'єм співа,
Аж поки стежку прокладе до серця.
Воно й не дивно: голос – Божий дар...
А вдома до Шпачихи – «кар» та «кар»...*

Затуливітер, В. Початкова школа [Текст] : книга віршів / В. Затуливітер. – Київ: Радянський письменник, 1988. – 222 с.

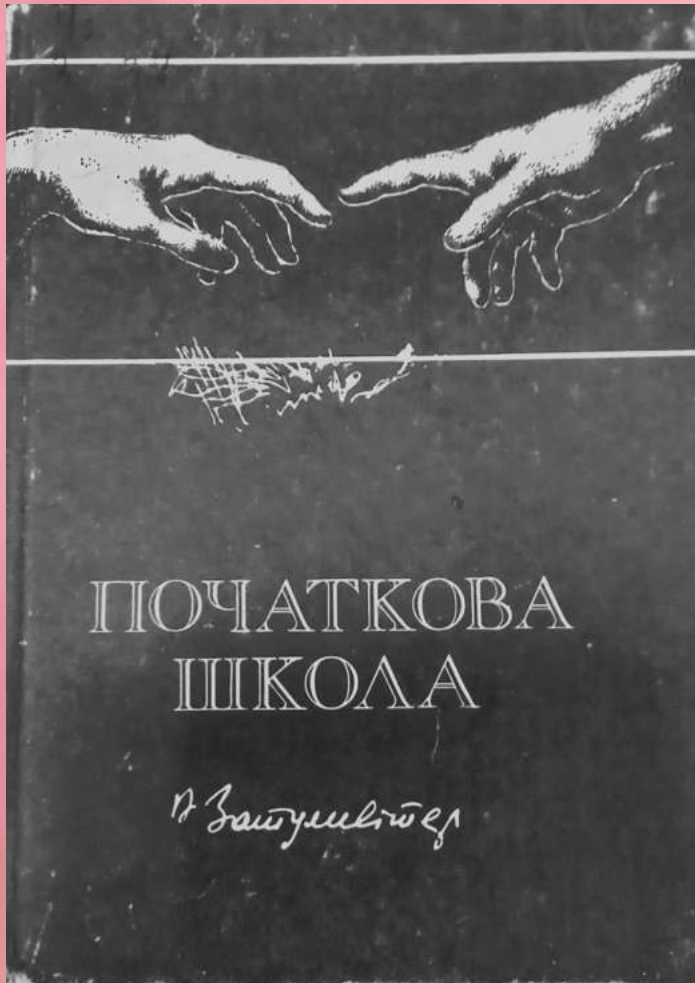
*Зозулька взулась мені в серце.
Сухими, колінчастими обома –
в моє єдине.*

*Я, звичайно, потерпаю:
кому там, скільки і яких
зозулька накує?*

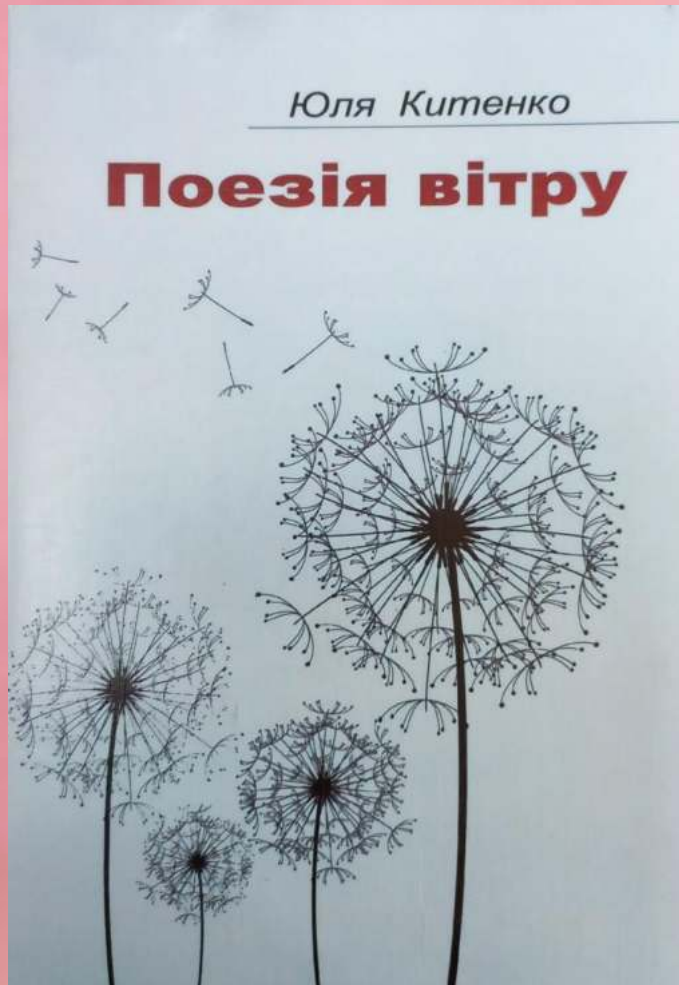
*Якщо вам здаватиметься, що замало,
помножте її кування на два.*

*Якщо вам здаватиметься, що забагато,
поділіть її кування на два.*

*Ви ж бо розумієте:
зозулька удвоніж
взулась мені в єдине серце.*

Китенко, Ю. Поезія вітру [Текст] : поезії / Ю. Китенко. – Суми : [ФОП Цьома С. П.], 2016. – 35 с.

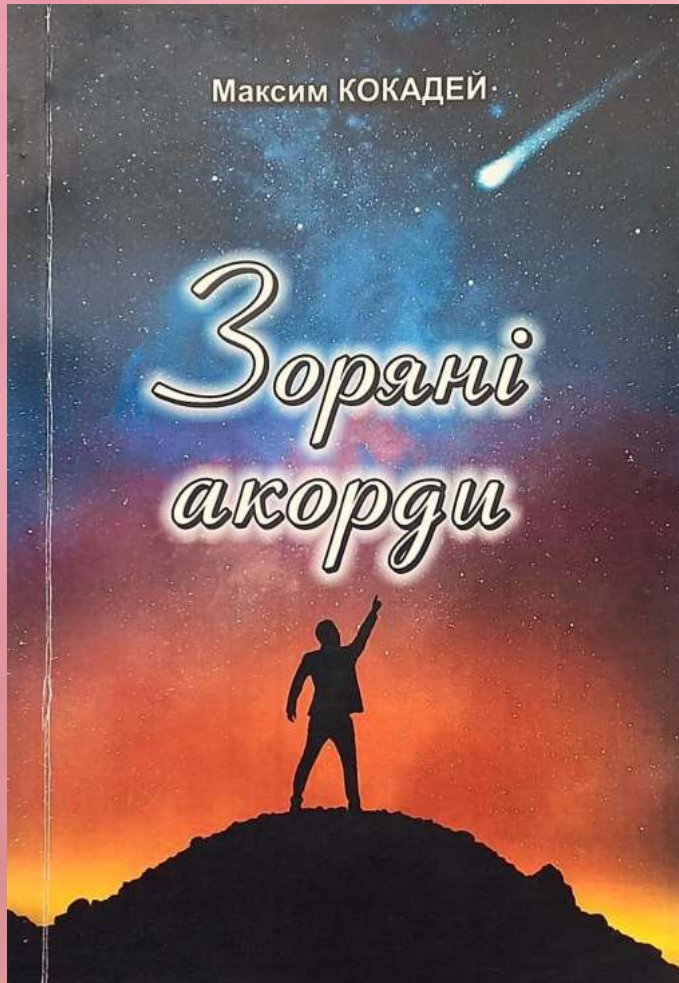
ПРИЛІТАЮТЬ НА ВКРАЇНУ ЖУРАВЛІ

*Прилітають на Вкраїну журавлі,
час віками крізь світи проносять.
Спогади на стомленім крилі...
прилітають на Вкраїну журавлі.*

*Заросли давно стежини лісові
Вже небесний погляд вони просять.
Прилітають на Вкраїну журавлі,
час віками крізь світи проносять.*

Кокадей, М. Зоряні акорди [Текст] : поезія і проза / М. Кокадей. – Суми : ВВП «Мрія», 2019. – 217 с.

*В піснях твоїх душа шукає зорі, їй вітер
стиха казку шепотить.*

*Одні мелодії напружені й суворі,
У них роса на віях тріпотить.*

*А інші спокоєм і ніжністю вітають,
Коли до них на сповідь серце йде.*

*І десь у мріях подиви світають,
Над ними сонце щастя мить пряде...*

Кривопишина, Л. Я так люблю свій рідний край [Текст] : збірка віршів / Л. Кривопишина. – Суми : СВС Панасенко І. М., 2014. – 77 с.

КВІТИ ВЕСНИ

*Червоні тюльпани, червоні тюльпани,
Убрались тюльпани в яскраві жупани.
Кульбаби навколо тюльпанів цвітуть
І сонячне сяйво всім людям несуть.*

*А поруч нарциси уже розквітають
І посмішки людям вони посилають.
Фіалкові очі в траві засвіtilись,
Разом із весною і ми відродились.*

Лісненко, Т. С. Гойдають соняшники небо [Текст] : поезія і проза / Т. С. Лісненко. – Суми : ТОВ «ТД «Папірус», 2012. – 155 с.

ТО БУДЕ ПОТІМ

*То буде потім: радість чи жура,
Ну, а тепер – цвітуть соняшники.
І від твого сусіднього двора
Легкий лиш помах рідної руки...*

*То буде потім, а тепер голублять
Терпкі вітри достиглі насіння...
А зорі знову поцілунки гублять,
І погляд чийсь твій погляд доганя*

*То буде потім: ластівки – у небо,
Зітхнуть світанки тихо-голубі...
А я скажу: мені цього і треба,
Й сама пізнаю Ангела в собі...*

Луговський, А. Отча земля [Текст] : вірші / А. Луговський. – Суми : Мрія, 1994. – 63 с.

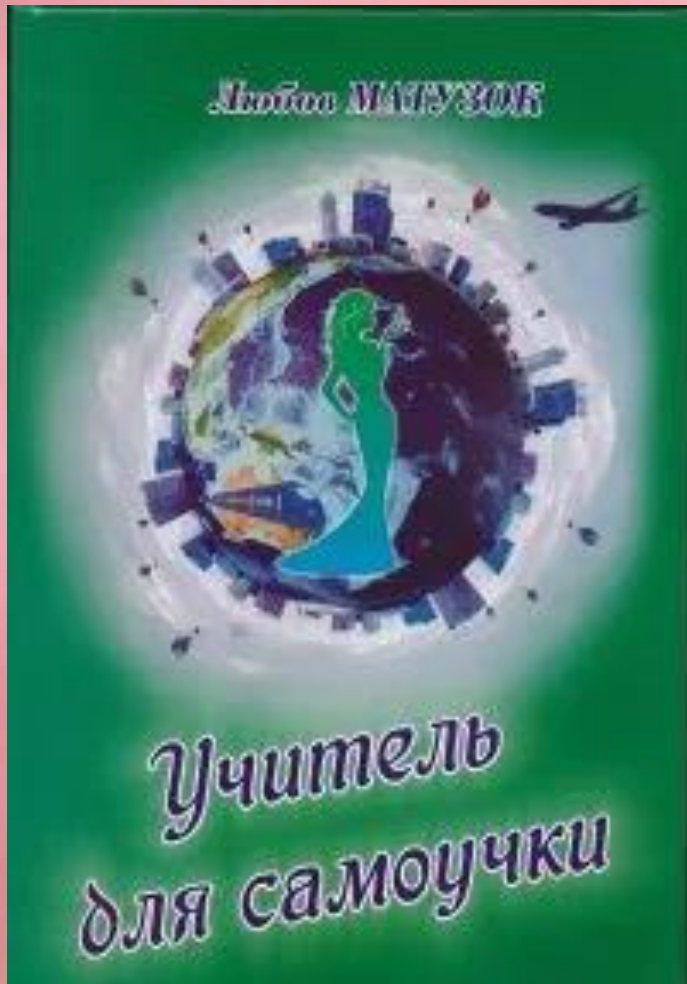
У СОСНОВОМУ ЛІСІ

*Хвоя, соснові віти,
Небо ясне, високе...
Зойкнув злякано вітер,
Хвої торкнувшись боком.*

*Сосни зайшились від сміху
Радісно, наче діти:
Справді велика втіха –
Цей необачний вітер.*

Матузок, Л. П. Учитель для самоучки [Текст] : збірка поезій / Л. П. Матузок. – Суми : Мрія, 2020 – 63 с.

*Осіннього сонця стьмяніла тіара,
уже воно – тречність, уже – толерантність.
Заснули на зиму і пристрасті, й чвари.
Лиш натяк легкий на подробиць пікантність –
твій лист вижидає терпляче у скриньці, конверт
– білі трати твоєму привіту,
в нім – споминів літніх пригірклі гостинці.
...Гербарій і лист – епітафія літу.*

Назаренко, Ю. Й. Ластівкою між вітрами [Текст] : поезії / Ю. Й. Назаренко. – Суми : Мрія, 2020 – 264 с.

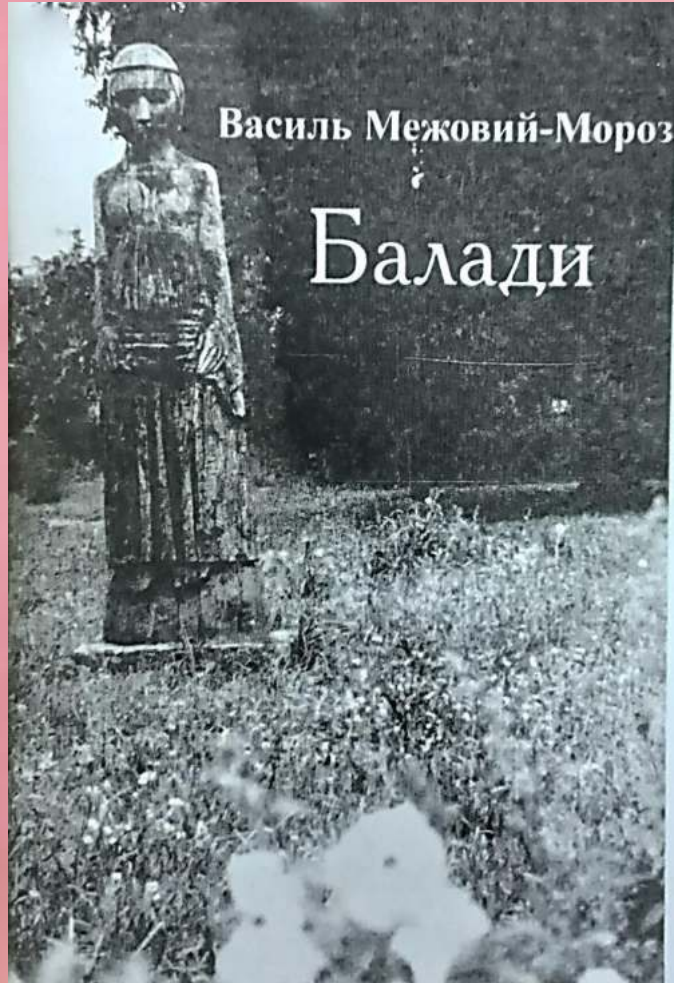
ВОЛОШКОВОЮ ВОДОЮ НАПОЮ

*Як злітав я понад тихою лукою,
Серце викупав у росах, поміж трав...
Мов зорею,
Солов'їною, дзвінкою
Душу піснею леліав-обгортав...
Йду, красу не доминаючи зелену...
І сьогодні,
Ледь помітний між стерні,
Цвіт волошки,
В білих виплесках ромену,
Дзюркотливо озивається в мені...
Я на сумнів
Не піддамся анітрошки,
Недовіру одверну як несвою, –
Кожен паросток і всі твої волошки
Волошковою водою напою...*

Межовий-Мороз, В. Балади [Текст] / В. Межовий-Мороз. – Суми : Ярославна, 2010. – 46 с.

ЕПІГРАМА

*Даремно ти кричиш –
Твій глас ніхто не чує:
Безглуздий буде гість.
Що завжди панікує.*

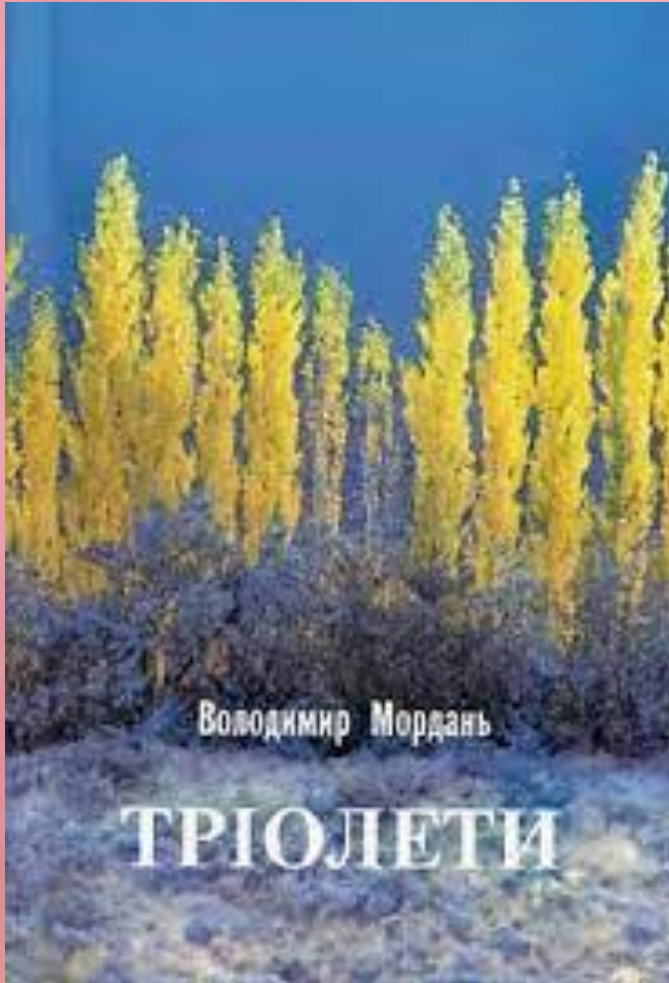
*Усі ж глухі, мов пні –
Диви, яка морока:
Твій крик сяга тріпні.
Бо так кричать сороки.*

*Без діла теліпати,
Що милитись без мила,
А краще помовчати.
Коли душа без тіла.*

*Покинь репетувати!
Поринь до бою сміло,
Щоб ворогам залятим
У носі засвербіло.*

Мордань, В. Г. Тріолети [Текст] : поезії / В. Г. Мордань. – Київ : Дніпро, 2003. – 111 с.

*Перед мною, перед мною
Хмара обрій огорта.
Розминулися з тобою.
Перед мною, перед мною
Йдуть в кошару чередою
З вигону мої літа.
Перед мною, перед мною
Хмара обрій огорта.*

**Мороз О. М. Поетичні світлини [Текст] / О. М. Мороз. – Суми : СВС
Панасенко І. М., 2020 – 104 с.**

ВЧИТЕЛЬСЬКА МІСІЯ

*Яке то щастя – сіять добре, вічне
В дитячі душі, як у щедру ниву.
Доземно Богу я вклоняюсь
За долю вчительську щасливу.*

*Любов'ю до дітей живу я,
І разом з ними мудрість осягаю.
Допитливих чомучок невгамовних,
Як ніжні паростки плекаю.*

*Так, нелегка, але відповідальна,
Почесна місія простого педагога.
І треба завжди пам'ятати,
Що ми працюємо з творінням Бога.*

Мошик, М. М. Затамували подих небеса [Текст] : поезії / М. М. Мошик. – Суми: Козацький вал, 1998. – 59 с.

УКРАЇНІ

*Затамували подих небеса,
Щасливим сяйвом сонце виграє –
Руїна безнадійна воскреса,
Прикрасою для Всесвіту стає.*

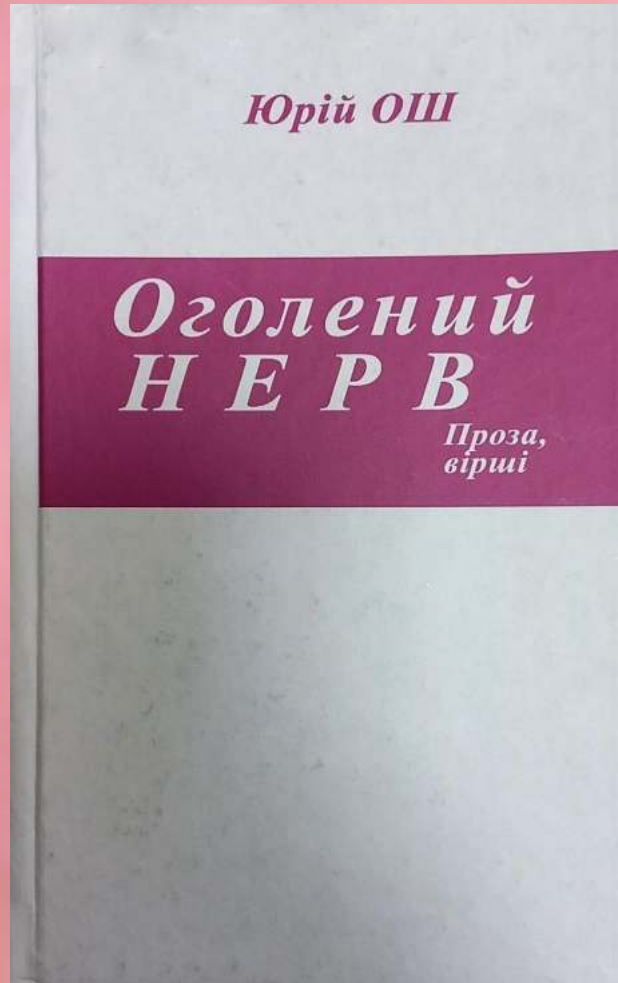
*Від подиху та остраху тремтить
Чорнобилем забруднена сльоза:
На волі, після гноблення століть
В байдужості холодній замерза.*

*Та поки віра в неї не згаса
Й надія білим птахом в груди б'є –
Руїна безнадійна воскреса,
Прекрасною для Всесвіту стає.*

Ош, Ю. Оголений нерв [Текст] : проза, вірші / Ю. Ош. – Суми : МакДен, 2017. – 87 с.

ВЕСНА

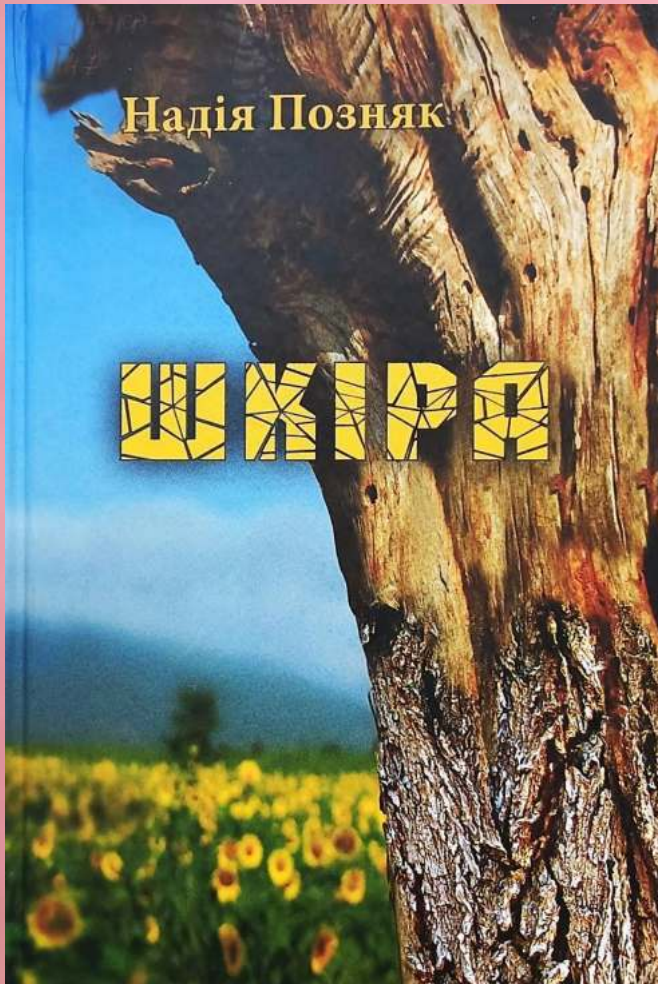

*Весна іде вже нанівець,
як і мої сиваві роки.
Моя весна мов олівець,
який стругатиму, допоки
зорить в душі моїй неспокій.
Такий короткий олівець,
ось-ось закінчиться назовсім,
бо скоро спишеться увесь.
Отож спливає думка й досі –
чи буде ще у мене осінь?..*

*Горить вечірня зоря,
а вранці – сонячна заграва.
Буває в кожного своя
весна і осінь золотава.*

Позняк, Н. Шкіра [Текст] : вірші / Н. Позняк. – Харків : Діса плюс, 2016. – 139 с.

*І десь зоря нехай тебе веде
Чумацьким шляхом, степом ковиловим.
Де море синє вершею гряде
річкам на противагу і дібровам.*

*Впадеш в обійми синього тепла,
небесні хвилі розсічеш до бризу.
Це вам не Псел, не Ворскла, не Сула!
Це мрія, схожа так на чайку сизу.*

*Ти залишаєш рідний, рідний дім.
А прийде червень, запах матіоли...
Відлистопадить осінь. Снігурі –
на білу хустку – так зима навколо...*

Приходько, Г. П. Тернії і веселки [Текст] : вірші / Г. П. Приходько. – Суми : Університетська книга, 2015. – 66 с. : іл.

*Я присвячу оці свої сонети
Й тому, з ким доля розвела навік.
З-за обрію свого прости мене ти
За цю сльозу між склеплених повік.
Тобі раніше шлях судився хресний
В досвітанковім мороці глухім.
Ти в зиму йшов, та знав, що крига скресне,
Розбудить мертву землю перший грім.
Не поночі – в передгрозовім дні
Долати шлях твій випало й мені.
На нім обох, далекий друже мій,
Терни, а не троянди нас вінчали.
Рядки лиш ці з любові та печалі
Кладу, мов квіти, на могилу мрій.*

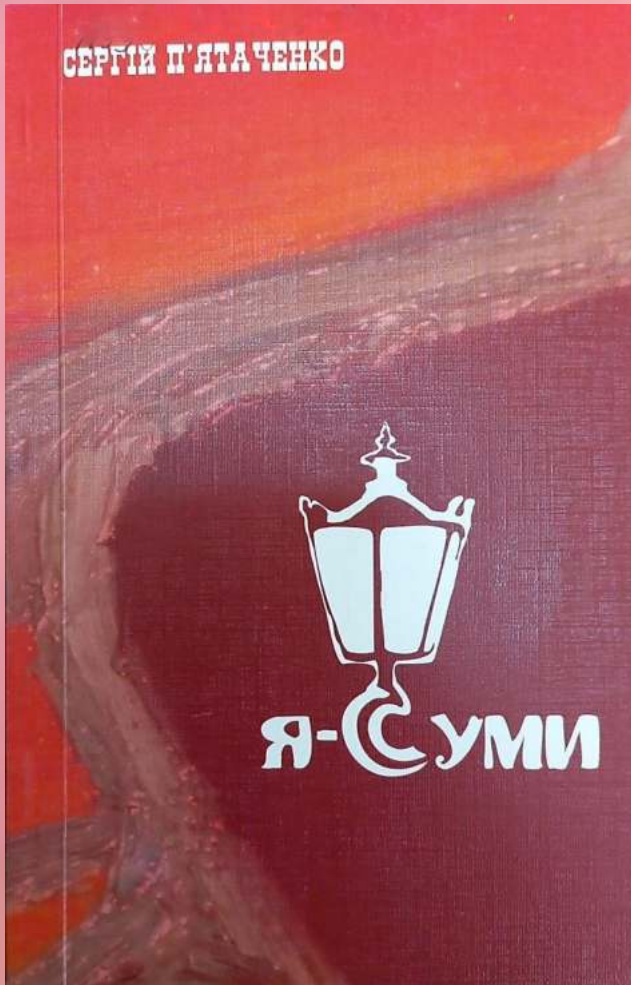
П'ятаченко, С. В. Я - Суми [Текст] : поезії / С. В. П'ятаченко. – Суми : МакДен, 2004. – 86 с.

Я - СУМИ

*Я рухаюсь весь час по колу. З Сум у Суми.
Це – збочення, яка до біса тут любов!
Це наслідок якихось там фатальних змов.
І нас пронизують одного поля струми
з цим містом. І я починаю знов і знов.*

*Де небеса й слова завжди тверді й прозорі,
де поле дичавіє ген на сотні верст,
де сніг по пояс, де початок всіх історій
стоїть це місто, мов на роздоріжжі хрест,
і в ньому – люди, на це місто тяжко хворі.*

*Сумлінні, сумчасті, сум'ятливі, сумнівні,
в цьому місті Суми заплелись, мов хміль,
і проростаєм в нього. Це приносить біль,
чи радість, вірші чи (на вибір) гривні.
Й це змушує мене шукати шлях звідсіль...*

Ромен, Л. В. Грім. Волхвема: (філософсько-любовні цикли). Друга Скри-Жаль / Сонцелюбов, або Крамолола [Текст] : трилогія / Л. В. Ромен. – Суми : ВВП «Мрія-1» ТОВ, 2006.

МІСЯЧНА СОНАТА

*А Сонце сходить над мільйони літ,
І кожне літо – з Божим урожаєм.
Сьогодні вечір – суму зорецвіт,
Звучанню струн Печалі*

все ж межа є.

Півмісяць-човник...

пустка.

Жодних слів.

*Ви місячно колись приколисали...
Сльоза терпіння вийшла з берегів
Й розмила Долю...*

розвела, як далі.

Розмило Долю.

Розвело, як далі.

*Душа бринить на клавішах
Сули. Сама...*

як вітер дикого

причалу,

Де світло

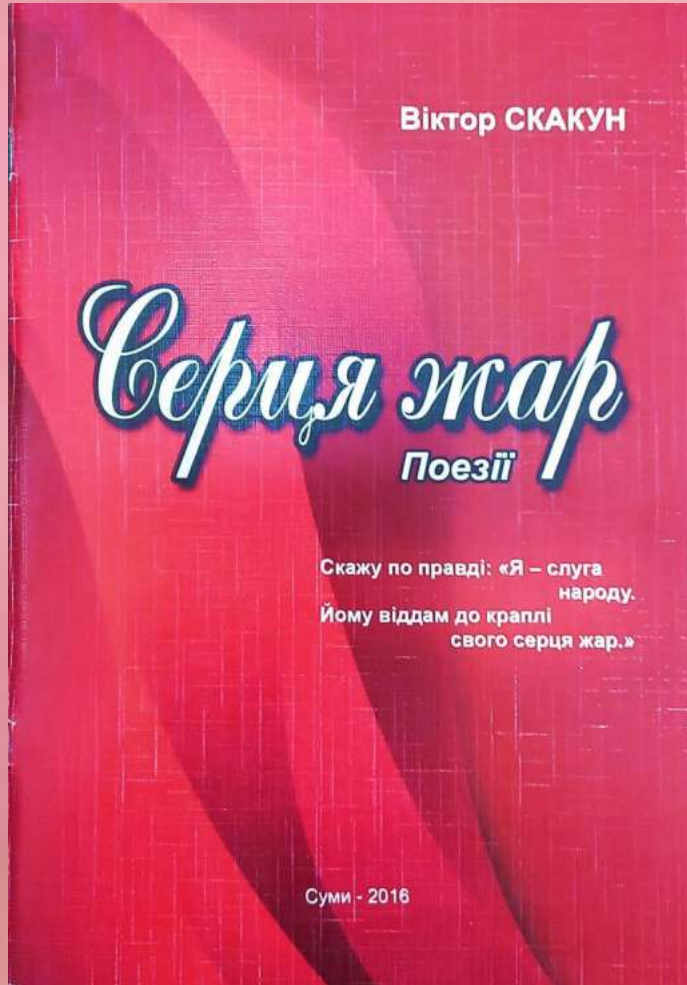
Місяць

*так печально
лив.*

Скакун, В. П. Серця жар [Текст] : поезії / В. П. Скакун. – Суми : Видавничий дім «Білий птах», 2016. – 43 с. : іл.

*«Літа фашистської навали
Не вбили душу в нійживу.
Мадонною її назвали,
Я Матір'ю її назву...»
Олекса Ющенко*

*У місті над Сулою
довгими літами
Вона жила й дітей любила
до нестями.
Ростила їх, плекала, наче
ті зернятка,
Щоб швидше сили набирались
хлопчики й дівчатка.
Лад і порядок завжди
у її господі,
Врожаїлось в саду і на
городі.
Усім було що їсти й пити...*

*З матусею такою дітям
радісно й щасливо жити,
Навчатись, працювати
і творити.
Вогонь в її душі для них
одкритий,
Не погасаючи, горів
до скону...
Тепер Деревську всюди знають
як мадонну.*

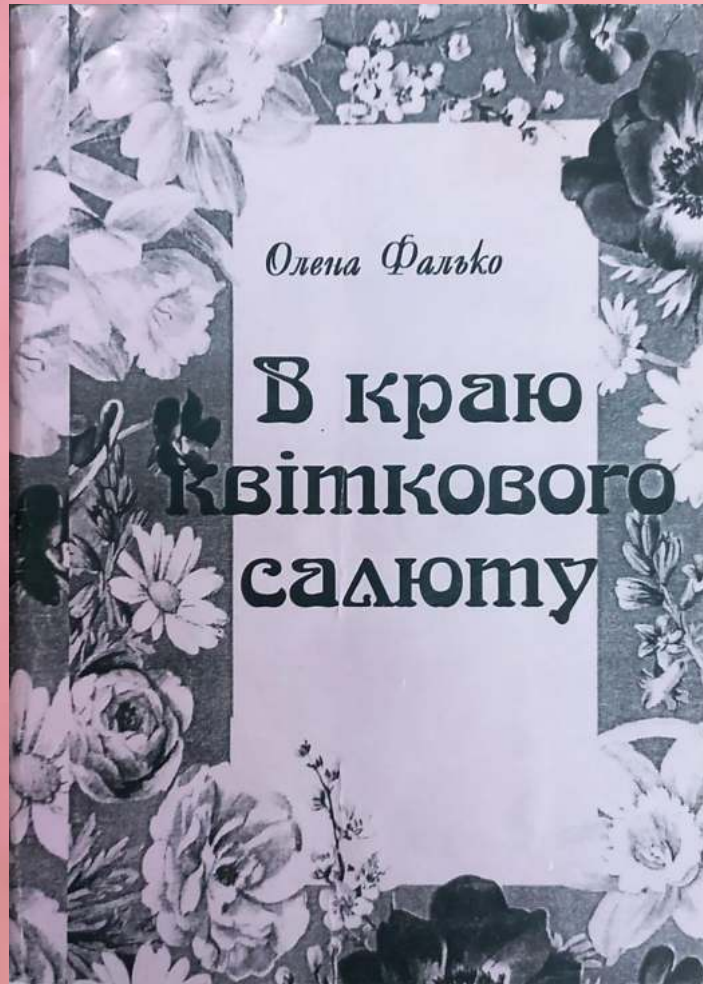
Сітало, С. і т. д. [Текст] : поезії / С. Сітало. – Київ : Смолоскип, 2006. – 127 с. : іл.

*В цьому році по пояс інерції.
І свідомість варто знов перетрусити.
Така вже у весни нечесна комерція –
голі гілки на блакитні еритроцити.
У хворої на пам'ять знову астенія.
Таке повітря. Березень. Страждає ціла
нація.
І скніє Його посмішка, обличчя Його скніє.
Шмат неба впав. Звітує кульмінація.*

Фалько, О. М. В краю квіткового салюту [Текст] / О. М. Фалько. – Лебедин : Білий лебідь, 2001. – 75 с.

ЯБЛУНЕВИЙ ЦВІТ

*Крислаті яблуні бруньками
До сонця тягнуться в блакить
Рожевобілими квітками
У весняну чудову мить.*

*Як ніжно пахнуть яблунь квіти,
Біліють, мов перед вінцем,
Промінням сонячним зігріті,
Криштальним світяться
вогнем.*

*Пора квітуюча травнева
Полонить барвами весь світ.
В яскравім сяйві яблуневім
Тремтить пелюсток ніжний
цвіт.*

*В краю квіткового салюту
Нектарний правиться бенкет.
На мить спиніться, щоб почути,
Як бджоли добувають мед.*

Цвід, А. Між двох рапір [Текст] : поезії / А. Цвід. – Київ : «Фенікс», 2016. – 75 с.

ОСТАННІЙ ПРОМІНЬ

*Соломи скирту підпалив
останній промінь,
скреготнувши об люстро каменя,
у яке задивляється стара хмара
нестрижених отар...
Скирта сонячна палає,
заграву здійсмає на овиді –
аж курява в'ється червцева
у пащах вітрів!..
Холодно серцю,
студено воді у криницях –
туди не сягає розпечене полум'я дня...
Трійця стоїть над тобою,
клечає чар-зіллям –
наче витрушує з серця
заграви золу...*

Черненко, С. М. Призабуте [Текст] / С. М. Черненко. – Золотоноша : [Б. в.], 2011. – 35 с. : іл.

ТРОЯНДИ

*Земля вже окутана снігом.
Заснули оголені клени.
Лиш листя на пишних трояндах
Чомусь ще і досі зелене.*

*Їх перший мороз не подужав
І вітер злий обірвав,
Та все ж зеленіть отако-то
Нема в них ніяких підстав.*

*На справжнє кохання похожі
Троянди не тільки красою,
А й тим, як витримують гордо
Тяжкі поєдинки з бідой.*

Чирва, Ф. І. На зраненім крилі [Текст] : поезія / Ф. І. Чирва. – Суми : ВВП «Мрія»ТОВ, 2012. – 187 с. : іл.

РУШНИКИ

*В музеї на стінах висять рушники,
Запрошують наче усіх нас до слова.
На них розіслалися цілі віки –
Йде прадідів тиха душевна розмова.
Там вишита доля нитками людська:
І радість, й тривоги, і щире кохання...
Підійдеш ще ближче – й відчуєш зблизька –
І гордість за предків, й за їхні старання.
Знов доля жіноча на них оживе,
І мамина ніжність озветься ласкава.
А горлиця серце торкне за живе
Й покличе у юність, що спогадом стала.
Запахне знов хліб із отих рушників,
Що глянуть на тебе очима калини,
І мов на застілля до рідних батьків,
Збереться дитинство всієї родини...*

Шугай, О. По стерні босоніж [Текст] : поезія / О. Шугай. – Київ : Молодь, 1983. – 240 с.

*У темряві шукають вуст вуста,
У темряві любов у нас розквітла.
Не крадене кохання наше, та
Соромиться а чи боїться світла.
Чого ж боятись? Ми таки удвох.
Немає навіть натяку на зраду.
Чого ж ховатись?.. Тільки бачить Бог:
У когось я тебе, одначе, краду.*

*Матеріал підготувала:
завідувачка відділом обслуговування
Перепелиця О. М.*